

Motion till riksdagen 2007/08:Ub436

av Finn Bengtsson och Yvonne Andersson (m, kd)

Översyn av forskning på området integrativ medicin

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om en översyn av forskningen på området integrativ medicin.

Bakgrund

Högsta möjliga tillstånd av hälsa är en mänsklig rättighet. Det slås fast i "ecosoc"-delen av FN:s förklaring om de mänskliga rättigheterna. WHO:s definition av hälsa är följande, hälsa är inte bara frånvaro av sjukdom och eller handikapp, utan ett tillstånd av fysiskt, psykiskt och socialt välbefinnande.

Hälsa och välbefinnande hos befolkningen utgör en viktig resurs i ett land. Ohälsa och illabefinnande är idag en bister verklighet. Vägen till hälsa och välbefinnande förutsätter en gemensam värdegrund (etos) och fokus på salutogenes, alltså det som skapar hälsa. Vårt svenska sjukvårdssystem bygger av tradition på ett patogenetiskt perspektiv, alltså vad som skapar sjukdom. Det naturvetenskapliga paradigmet dominerar, vilket innebär att ett reduktionistiskt, begränsande synsätt har fått råda som riskerar exkludera andra kunskaper och erfarenheter som kan skapa hälsa.

Motivation

Dagens höga ohälsotal och utbredda illabefinnande visar på att något måste göras åt dessa problem som uppkommit. 634 000 långtidssjukskrivna eller med aktivitetsersättning till en kostnad av 106 miljarder kronor årligen visar på att de strategier som hitintills använts inte är effektiva och är politiskt ohållbara. De traditionella folkhälsostrategierna mot alkohol, tobak, droger,

Fel! Okänt namn på

sexuellt överförbara sjukdomar svarar inte heller upp mot dessa problem. Inte heller sjukvårdssystemet kan leverera hälsa, eftersom det är inriktat på att bota sjukdom eller lindra sjukdomssymptom. Det finns inte heller någon korrelation mellan kostnader för sjukvård och en befolknings hälsa.

Forskningsinriktning

För att på sikt inte bara bekämpa sjukdom utan också skapa hälsa – som är en politisk skyldighet och en mänsklig rättighet – krävs nya strategier och nytt tänkande kring forskning som kan befrämja ett integrativt, inkluderande förhållningssätt med större fokus på individens egen önskan att vilja vidmakthålla/respektive återfå sin hälsa. Ur ett individperspektiv måste den enskilda människan ses som en kompetent aktör i ett ömsesidigt respektfullt förhållande, mellan vårdgivare och vårdtagare/patient. Idag råder ett top-down-perspektiv där patienten intar den underordnade platsen i ett hierarkiskt vårdsystem. Den upplevda vanmakten kan sägas spegla det höga antalet anmälningar till landstingens patientnämnder som handlar om bemötandeproblematik inom sjukvården.

Hälsa och ”empowerment” (bemyndigande – dvs. ansvarsöverförande) hör samman. Att kunna påverka, vara delaktiv och se sig själv i ett sammanhang som ger mål och mening är grundläggande salutogena faktorer, alltså hälsoskapande och hälsobringande. Folkhälsoforskaren, professor Aron Antonovski har formulerat att en ”känsla av sammanhang och upplevelse av meningsfullhet” är de faktorer som starkast bidrar till en enskild individs hälsa, och därmed också för en hel befolknings hälsa. Att bli en jämbördig aktör med ”redskap” att kunna påverka utgör alltså en viktig förutsättning för den enskildas välbefinnande och hälsa, och i sin tur påverkar detta då vårdgivarna att bli lyhörda för de enskilda människornas behov och önskemål. Det skapar en efterlängtat effektivitet i vårdsystemen. Detta nya synsätt bör därför skyndsamt utvärderas med objektiva metoder.

Förslag till översyn

Den skisserade salutogena principen innebär ett vetenskapligt nytänkande, som om det utvärderas på korrekt sätt sedan kan komma att med också efterföljande politiska åtgärder ge bättre hälsa i ett individperspektiv och bättre folkhälsa i ett samhällsperspektiv.

Ett med ”skolmedicinen” integrativt förhållningssätt till annan och ny kunskap om vad som är hälsobringande och ger välbefinnande behöver granskas inför en adekvat metodologisk utveckling utanför vad den gängse naturvetenskapliga forskningen idag kan erbjuda. Förslag till sådana nya principer för att förutsättningslöst studera begreppet ”integrativ medicin” finns, och behöver nu utvärderas innan det kan läras ut i syfte att skapa en effektiv och funge-

Fel! Okänt namn på

rande vård och möta de krav som finns i det 20:e århundradet. Ett sådant inkluderande, integrativt förhållningssätt kan bli en brygga mellan å ena sidan den klassiska medicinens ansvarsområde och å andra sidan andra hälsobringande och vällustskapande läror och metoder utanför detta ansvarsområde. Därför förordar vi nu en översyn för att bedöma möjligheterna för en introduktion av nya metodologiska koncept med riktade forskningsinsatser som objektivt kan belysa konceptet med "integrativ medicin" inför ställningstagande till framtidens hälso- och sjukvård i vårt land liksom i andra länder.

Stockholm den 2 oktober 2007

Finn Bengtsson (m)

Yvonne Andersson (kd)